

Mál nr. 102/2024.**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila (V)****Heiti váttryggingar: Fjölskyldutrygging.****Tilkynningarfrestur.****Gögn.**

- Málskot mótttekið 20. mars og 17. apríl 2024, ásamt fylgiskjölum.
- Bréf V dags. 26. apríl 2024.
- Viðbótarathugasemdir M dags. 26. apríl 2024.
- Athugaemdir V við viðbótarathugaemdir M dags. 30. apríl 2024.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 1. maí 2022 hafi M slasast, nánar tiltekið hlotið áverka á tönn, eftir að barnabarn hennar sparkaði í plastflösku sem var staðsett við andlit M með þeim afleiðingum að plastflaskan rakst í tönnina. Hinn 10. mars 2024 tilkynnti M um slysið til V og lét þá fylgja með tjónstilkynningu reikninga fyrir tannlæknakostnaði. Í læknisfræðilegum gögnum málsins kemur fram að daginn eftir slysið hafi þurft að fjarlægja tönn og bráðabirgðapartur hafi verið settur í stað tannarinnar hinn 18. maí 2022. Í nóvember 2022 og ágúst 2023 hafi síðan verið komið fyrir tannplanta og plantakrónu í sama skarð.

M telur að hún hafi tilkynnt V tímanlega um kröfu sína og vísar til óvissu sem mál hennar hafi verið í og þess að henni hafi ekki verið fullkunnugt um afleiðingar tjónsins fyrr en hún borgaði síðasta reikning vegna þess hinn 28. mars 2023. Ársfrestur til tilkynningar tjóns hafi því ekki verið útrunninn hinn 10. mars 2024. M vísar til þess að henni þyki afstaða V ekki sanngjörn um að hafna því að greiða henni bætur.

V hefur hafnað bótaskyldu og telur að upphaf ársfrests 1. mgr. 124. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004 hafa verið á slysdegi 1. maí 2022 og þannig hafi ársfrestur sama ákvæðis til tilkynningar tjónsins runnið út 1. maí 2023 og hafi því verið útrunninn þegar V fékk tilkynningu um slysið hinn 1. mars 2024. V metur það svo að M hafi mátt vera fullljóst um afleiðingar slyssins á slysdegi og vísar til þess að fjarlægja hafi þurft tönn úr M daginn eftir slysið eða 2. maí 2022 og ljóst hefði verið stuttu eftir það að „tannplanti“ yrði settur í stað þeirrar tannar. Þannig telur V að M hafi mátt vita um atvik að baki kröfu sinni strax á slysdegi þannig að tilkynning um tjónið hefði átt að berast félaginu innan árs frá þeim tímapunkti, en gerði það ekki fyrr en 10. mars 2024.

Í viðbótarathugasemdum M kemur fram að græða hafi þurft bein í góm hennar til að laga hann eftir slysið og óvissa hafi verið um hvort hægt væri að setja innplant í stað tannarinnar sem fjarlægð var. M telur auk þess að V eigi að taka tilliti til þess að hún sem viðskiptavinur hafi staðið í skilum í áratugi og ekki sé við hæfi að neita greiðslu til hennar sem tryggs viðskiptavinar auk þess sem málið hafi sérstöðu vegna ígræðslu beins.

Í viðbótarathugasemdum V eru fyrri röksemdir félagsins ítrekaðar.

Álit.

Í málinu er ágreiningur um upphaf ársfrests til tilkynningar tjóns skv. 1. mgr. 124. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004 (vsl.). Þar kemur fram að sá sem á rétt til bóta úr slysatryggingu glatar þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur til félagsins innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem krafan er reist á.

Rétt er að áréttu að um er að ræða frest til þess að tilkynna um tjónsatburð, þ.e. atvik sem krafa er reist á, en ekki ákvæði um fyrningu kröfunnar sjálfrar. Með hliðsjón af dómaframkvæmd vegna 1. mgr. 124. gr. vsl. verður að líta til gagna í hverjum máli fyrir sig við mat á því hvenær tjónþola má eða má vera ljóst að atvik sem krafa hans er reist á hafi orðið.

Í þessu máli liggur fyrir, skv. slysavottorði tannlæknis dags. 12. febrúar 2024, að sá tannlæknir hafi skoðað M daginn eftir tjónsatburðinn, eða 2. maí 2022 og við þá skoðun hafi komið fram að tiltekin

tönn væri ónýtt og frekari meðferð með implant og implantakrónu væri fyrirhuguð. Á þeim tímapunkti verður að líta svo á að M hafi mátt vita um atvik sem krafa hennar er reist á, þó ekki hafi verið ljóst á þeim tímapunkti hvað meðferðin myndi endanlega kosta.

Verður því að líta svo á að ársfrestur 1. mgr. 124. gr. vsl. hafi byrjað að líða í síðasta lagi 2. maí 2022 þegar M fékk greiningu á áverka og var hann því liðinn hinn 10. mars 2024 þegar M tilkynnti um tjón sitt til V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr slysatryggingu fjölskyldutryggingar hjá V.

Reykjavík, 23. maí 2024.
rafræn undirskrift

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir